

Протокол

№

гр. София, 17.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 17.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **8521** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именното повикване в 11.16 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ директор на Професионална гимназия по туризъм „И. П. П.“, редовно призована, се явява лично и с адв. М. Д., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ председател на Държавната агенция за закрила на детето, редовно призован, представлява се от юрк. И. И., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Страните (поотделно) – Да се даде ход на делото.

Като намери, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, съдът

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА молба на жалбоподателя от 13.11.2025 г.

ДОКЛАДВА писмо от Регионално управление на образованието – [населено място], постъпило на 26.11.2025 г., с приложени писмени доказателства.

Адв. Д. - Представям препис от документа за платена държава такса. Водим допуснатия ни свидетел, който се намира извън залата.

Юрк. И. – Нямам искания. Да се изслуша свидетеля.

В залата се въведе свидетеля, чиято самоличност СЪДЪТ СНЕ, както следва:

М. С. Х., 57 г., неосъждана, без дела и родство със страните.

Свидетелката предупредена за наказателната отговорност съгласно чл. 290 от НК, обеща да каже истината.

РАЗПИТ НА СВИДЕТЕЛКАТА М. С. Х. на въпроси на адв. Д..

АДВ. Д. – Като каква работите и били ли сте по време на проверката на Държавната агенция за закрила на детето?

СВИДЕТЕЛКАТА – Работя като заместник-директор по учебната дейност. Бях изпълняваща длъжността директор по време на проверката.

АДВ. Д. – Кой основно предоставя документацията на проверяващите в деня на проверката?

СВИДЕТЕЛКАТА – Искаха много документация, основно от секретарката и от другата заместничка по административно-стопанската дейност, която беше преди това тук. Тя е основно на двете, тъй като аз имах страшно много други задължения. Предстоеше ни външно оценяване и трябваше да подготвим учениците.

АДВ. Д. – За проверката какво можете да ни кажете? Как се състоя самата проверка? Изчаквах ли Ви да представите документите? Колко време беше? Много накратко искам да ми кажете за самата проверка и знаете ли по какъв повод беше тази проверка?

СВИДЕТЕЛКАТА – Да. Те се представиха. Съответно в стаята, лицето, което въвежда гости от училище. Представиха ги, в 9 часа дойдоха. Искаха да им осигурим зала в близост до нас. И тъй като разбраха, че директорът е в болнични, аз с това започнах, че директорът е в болнични и не е редно сега да се правят такива проверки и имаме много работа, те казаха: „А. ето кабинета на директора е свободен, желаем да се настаним тука, за да сме близо и да ни дават документацията“. Не ни се представи никакъв списък с материали, които трябва да приготвим. Те казаха, че ще има три дни на проверка и до 10 дни трябвало протоколът да бъде готов. Но щели да се постараят в рамките на тези 3 дни да ни го връчат, което според мен ускори нещата бързо да се носи документацията. Госпожата от проверяващите идваше, заявява: „Искам еди- какво си веднага“. А. то веднага нищо не е ей така на бюрото ми и да дадем нещо веднага. Съответно, каквото можехме, събирахме. Където се сещахме - намирахме, тъй като всичко си имаме, но просто времето беше крайно кратко, за да можем да подготвим всичко наведнъж. Съответно, още първия ден започнаха разпита с мен. Аз имам и много друга работа и съответно, трябва да дам и писмени обяснения на това, което им разказах. Седнах да пиша и оставих всичко останало. След което имаше и други проверки, и други разпитвания на колеги. Накрая ми направиха очна ставка с детето, при което аз се почувствах ужасно. Не съм престъпник, за да ми правят очна ставка. Иначе проверката, трите дни много интензивно всичко беше. Д. това, дайте онова. Като не можем нещо да се сетим къде е, „Вие може да си го направите пост фактум, така че веднага го искам“. Срок никакъв. Нямахме информация, а трябваше да ни дадат, какво искат. Нещо, през което минаваме, докато търсим, нещо друго, за да можем да го дадем.

АДВ. Д. – Знаете ли тематиката на проверката?

СВИДЕТЕЛКАТА - Да. Казаха, че по жалба за психичен и физичен тормоз от страна на директора над ученичка.

АДВ. Д. – По повод на този тормоз нещо конкретно поискаха ли? Специално за този тормоз?

СВИДЕТЕЛКАТА - Искаха дали сме имали регистър на други входявания. Искаха ни протоколи от 2-ра и 3-та степен за наказание на ученици или пък за регистриран тормоз в училище. Казахме им, че ние нямаме такова нещо. До сега никога не сме имали. Над 500 ученици имаме и такъв случай не сме имали. Тя продължаваше госпожата: „Д. регистър, дайте протоколи“.

АДВ. Д. – Само според Вас, чисто професионално за конкретния случай, който е жалбата по

делото, да ни кажете от коя степен беше това по принцип така, както е описано в жалбата, не твърдя, че е така и би ли следвало това нещо да бъде описано в регистър?

СВИДЕТЕЛКАТА – О, не. Начинът за регистъра е за 2-ра и 3-та степен. Те са тежки случаи, поне така е според Етичния кодекс. Т. нещо е нямало. Такъв тормоз е нямало. Да не говорим, че госпожа В. за първи път видя момичето на сбирката.

АДВ. Д. – Служителите, които идваха от Държавната агенция за закрила на детето, обясниха ли Ви след приключване на проверката, има ли вина, няма ли вина директорът? Било е по повод жалбата все пак.

СВИДЕТЕЛКАТА – А. те казаха, че явно има проблем това момиче в семейството. Това беше една от репликите на проверяващите. Не, не са говорили за такива неща.

АДВ. Д. - Нямам повече въпроси.

Жалбоподателя В. - Нямам въпроси.

ЮРК. И. - По време на проверката поддържаха ли сте телефонна връзка с директорката, докато е била в болничен?

СВИДЕТЕЛКАТА – Не.

ЮРК. И. – Изобщо?

СВИДЕТЕЛКАТА – Абсолютно не.

ЮРК. И. – Нямам повече въпроси.

СЪДЪТ обяви разпита на свидетелката за приключен и същата напусна залата.

АДВ. Д. – Представям и моля да приемете писмо № 320047-6 от Държавна агенция за закрила на детето до г-жа Р. В.. Нямам доказателствени искания.

АДВ. И. – Не възразявам да се приеме. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА писмените доказателства, представени писмо от Регионално управление на образованието – [населено място], постъпило на 26.11.2025 г.

ПРИЕМА днес представеното от страна жалбоподателя писмено доказателство.

Като счете делото за изяснено от фактическа страна, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. Д. – Уважаема госпожо съдия, тъй като задължителните предписания, които обжалваме, са индивидуален административен акт и като такива, те трябва да отговарят на съответната форма и изисквания в АПК, считаме, че първо, формата не отговаря. Не са налице всички изисквания, белези на индивидуален административен акт. Най-същественото нарушение според мен е фактът, че няма изложени мотиви, защо се налага това наказание, което затруднява защита ни. Подробно съм изложила в жалбата ми всички доводи.

Освен това, това е поредната институция, която на регионално ниво, играе роля на „бухалка“, а не преследва целта на закона да закриля детето и съответно, да оказва някаква защита на това дете. Явно и от показанията на свидетелите от Държавната агенция за закрила на детето в предходното съдебно заседание и от това, което каза в момента нашата свидетелка, става ясно, че не е имало и не е налаган тормоз от страна на педагога, за който тормоз се твърди. Поради което считам, че изобщо в самите задължителни предписания не би следвало да се извършват такива, да се

навеждат такива доводи, тъй като такъв тормоз не е имало. Да не говорим, че по всички точки абсолютно всички документи ги е имало, дали на електронен носител, дали на хартиен. Факт е така, както съм описала в жалбата, че след проверката, след като се е върнала директора г-жа Р. В. на училището от болничен и е казала къде са били и е представила документите. Най-малкото, което те са били длъжни да ги разгледат, да преценят, да видят дали са допълнително подготвени или не, а не да им откажат, защото са постфактум дадени. Освен това, наистина 7-дневен срок е за изготвяне на протокола, фактът, че те на още на третия ден са изготвили протокола от проверката, говори за достатъчна тенденциозност.

Освен това, в Закона за закрила на детето пише, какви са проверките за Държавната агенция. Освен тематични проверки и такива по жалби и сигнали на граждани, има периодични планови проверки и веднага след тази проверка, с абсолютно същите предписания преди месец и половина, е почната нова проверка и са написани абсолютно същите предписания (всичките тези седем), за които отново са написани задължителни предписания. Ние в отговора сме написали, че не могат за едно и също нещо два пъти да ни налагат санкция и наказание и, че ние в момента обжалваме и сме в ход на процедура. Въпреки това има заплашително писмо, което представих днес, че ако не се предприемат действия по вторите предписания, г-жа Р. В. ще бъде отново наказана. Освен тези предпоставки, които казах, считам, че същите не преследват целта на закона. Това е също нарушение за предписанията, поради което, моля съда да отмени задължителните предписания РД № 14–89 от 09.07.2025 г на председателя на Държавната агенция за закрила на детето и да ни присъдите направените по делото разноски, като представям списък на разноските, с препис за ответната страна и договора за правна помощ.

Жалбоподателката В. – Аз първо искам да кажа, че от 1991 г. съм учителка. Сега също съм учителка. Винаги съм искала да бъда учителка и тази проява, на тази агенция, която за мен и до този момент е необяснима, включително и с държанието на двамата нейни представители в [населено място] и с написаното, което аз продължавам да не разбирам, за мен е голямо огорчение. Защото аз смятам, че ние сме две институции, които заедно трябва да работим. Опитвах да се да поискам от г-жа П. при втората проверка да ми обясни, защо са тези предписания, защото аз продължавам да твърдя, че този Етичен кодекс съм го взела от техния сайт. Беше ми отказана всякаква комуникация. Всичко това рефлектира и върху училището. Не виждам, защо трябва да бъда наказана по твърденията на една жена, която даже не е родител и която лъже, съжалявам.

Юрк. И. – Уважаема госпожо председател, моля съда да постанови решение, с което да остави без уважение подадената жалба срещу процесното задължително предписание, издадено от председателя на Държавна агенция закрила на детето.

Няма спор с колегата, че това е индивидуален административен акт и като такъв ние смятаме, че той съдържа всички реквизити, които АПК предвижда, макар че основната тематика е по Закона за закрила на детето.

Моля с оглед изхода на делото да ни бъдат присъдени и разноските, включително и юрисконсултско възнаграждение. Списък няма да представям. Съвсем сбито и накратко искам да кажа следното:

По доказателствата, моля да обърнете внимание на показанията на свидетелите, които бяха разпитани от страна на жалбоподателя, като тези свидетели съдът следва да кредитира не изцяло показанията им, тъй като те се намират в служебна зависимост от жалбоподателя. Всички те работят и са по трудови правоотношения в проверяваното училище. Показанията на тези свидетели, че проверяващите лица са се държали грубо, нападателно, че едва ли не, насила влезли

в директорския кабинет, мисля, че следва да бъдат кредитирани без доверие.

Същевременно буди съмнение емоционалното отношение на колегите, които работят в училището по отношение на дейността на проверяващите органи. Трябва да се знае, че Държавната агенция за закрила на детето по своята същност, голяма част от обема на нейната дейност, е именно контролна и тя проверява дейността на всички учебни заведения в страната, включително тези на територията на [населено място] и тези проверки са изненадващи. Разбира се, че ще са изненадващи, защото смисълът на изненадващите проверки е точно този, да изненада този, който го проверяват. Това не е планова проверка. Не може да се твърди, че проверяващите органи са изискали някакви чак толкова странни документи, които не се съдържат в училище. Напротив, всяко едно училище трябва да притежава тези документи. Те колегите работят по един списък. Предварително са го размножили и по него изискват материалите. Не мога да споделя мнението, че те са се държали грубо, тенденциозно, с оглед конкретно пък на тази проверка. Камо ли пък, че са осъществени в ролята на „бухалка“. Сигурно в нашата държава има „бухалки“, но точно по отношение на деца, мисля, че няма, слава Б., засега. Без съмнение, поводът на проверката е бил сигнал на едно дете. По това спор няма, но трябва да се знае, че ние не сме проверявали работата на педагозите по отношение на това дете. Ние сме проверявали цялостната дейност на учебното заведение. Това е нещо различно и колегите са стигнали до тези резултати. Съдът ще прецени дали въз основа на документите, включително и тези, които са представени към днешна дата. Част от тези предписания, които ние сме дали, са изпълнени или не са изпълнени. Ако някои са изпълнени впоследствие, административният процес все още не е приключил и съдът може да измени това задължително предписание.

И във финалната част само ще кажа, включително и по отношение на жалбоподателя, че задължителното предписание не е наказание. То е специфична мярка, която задължава юридическото лице да приведе в ред дейността си съобразно изискванията на закона. Ние не сме наказали никого. Дали сме Ви предписания. Вярно е, че са задължителни, но те нямат характер на санкция.

Правя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Адв. Д.(реплика) – Да, не е наказание като наказание, но това е принудителна административна мярка, която се налага при виновно поведение. Аз мотиви в тези задължителни предписания никъде не видях. Не видях изводи, защо това като е направено така, до какъв извод води и с какво нарушава закрилата и защита на детето въобще. Дори не мога да намеря превантивна функция на тези задължителни предписания, камо ли действително някаква функция за по-добро отношение към децата и закрила на детето.

Юрк. И. (дуплика) – Задължителните предписания не се налагат за виновно поведение, те имат имат други предпоставки, но не и виновно поведение.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.39 часа.

СЪДИЯ:

CEKPETAP: